

Грибна відома
українського слова
на міській
американській землі

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК



SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Адреса
Редкація і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.,
Jersey City 3, N. J.
Телефон: BERgen 4-0807
4-0237
Телеф. УНІ: BERgen 4-1016

РІК LX. Ч. 122. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК, ВІСІРОК, 13-ГО ТРАВНЯ 1952. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS No. 122. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MAY 13, 1952. VOL. LX.

СПРАВА ЗАХОПЛЕННЯ СТАЛЕВАРЕНЬ У ВЕР- ХОВНОМУ СУДІ

Вашингтон. — У понеділок вполудне зішлись дев'ять членів Верховного Суду Злучених Держав для вирішення конституційного питання, чи президент Злучених Держав має право захоплювати приватну власність, виправдовуючи своє ділення необхідністю, з уваги на положення країни. Ця справа опинилася у Верховному Суді внаслідок відклику сталевих промисловців від вирішення федерального Апеляційного Суду, який признав правомірним захоплення сталевих промисловості президентом 8 квітня, щоб не допустити до страйку у сталеварнях 650,000 робітників, організованих в профспілці Юнайтед Стілворкерс. Верховний Суд переводить переслухання обидвох сторін у спори, тобто адвокатів уряду Злучених Держав, якими вваляються урядові департаменти справедливості під проводом 62-річного діючого генерального прокурора Філіпа Б. Перлмана і адвокатів сталевих промисловців, на чолі яких стоїть знавець конституційних справ 72-річний Джон В. Дейвіс, що був кандидатом на президента США в кампанії в 1924 р. Обидві сторони мають визначені по дві з половиною години на

Конвенція сталеварників у Філадельфії

Філадельфія. — Головна частина з 3,000 делегатів юнії сталеварників, приїжді до Конгресу Індустріальних Організацій, приїхала вже до цього міста на наради конвенції. Конвенція має на меті застановити над поведінкою її одобренням зарядження керівництва юнії під час спору з сталевими підприємствами. Велика юнійна комісія вже признала за доцільним зарядження предсідника юнії Філіпа Моррея. Замітне, що конвенція скликана на цей самий день, коли у столиці

Обвинувачують шкіпера у катастрофі корабля „Гобсон“

Байонн, Н. Дж. — Один з членів залогі, яким пощастило вирятуватися після катастрофи винишувача мін „Гобсона“, зголосив тут перед морсько-військовою в а дою свої погляди на причини катастрофи, що її спричинив, бачив би шкіпер корабля лейт.-командор Вільям Тірі. Цю заяву зложив найстарший з офіціальних старшин корабля лейт. В. Геффер. Він каже, що шкіпер корабля, не звертаючи уваги на попередження, зарядив зміну покладеного курсу корабля, що призвело до зудару „Гобсона“ з літакосцем. Причиною по-

ВИПРОБОВАНО РІМІФОН І НИДРАЗІД ЯК ЛІКИ ПРОТИ ТУБЕРКУЛЬОЗИ

Нью Йорк. — З міського шпиталю Сі Вю Госпітал на Статен Айленді виїхала виділена 45-річна жінка, як перша пацієнтка, що піддалася під лікування новим протитуберкульозним ліком, що його виробляє аптечне підприємство Гофман Ла Рош під назвою Ріміфон, а підприємство Е. Р. Сквіб енд Сонс під назвою Нидразід. У цьому шпиталі вживають для лікування туберкульозних пацієнтів ще іншого ліку, зведеного під ім'ям Марсіліда, що його виробляє теж Гофман Ла Рош. Жінка, що виїхала викувана, це Вероніка Галл. Вона одна з дев'яти двох пацієнтів, що добровільно зголосилися піддатися під догляд новим ліком після того, як усі попередні ліки, включаючи й стрептоміцину та пара-аміносаліцилат кवास не могли побороти бацій у її легенях. Пе-

МОСКВА ПОГРОЖУЄ ВІЙНОЮ У ЗВ'ЯЗКУ З ЗАХІДНО-НІМЕЦЬКИМ ДОГОВОРОМ

Москва. Місцеві урядові „Ізвестія“ і партійна „Правда“, а за ними унісоном й ціла совєтська преса почали гостру кампанію проти плано-ваного міжнародного договору між Західною Німеччиною та західними аліантантами, погрожуючи, що цей договір може втягнути Німеччину в „кру-тій новий війну“. Єсі совєтські газети, на очевидне замов-лення „згори“, підкреслюють в редакційних статтях два го-ловні пункти: перше — що контрактний договір із захід-ними аліантантами загрожув-ає воїнію, та друге — що треба поборити всі можливі заходи для переведення все-німецьких виборів, об'єднання Німеччини та підписання мн-ового договору з нею, і тим самим відкликання з німець-кої території всіх окупаційних військ. Частина совєтських

Австрійський канцлер проти сепаратного миру з заходом

Нью Йорк. — Канцлер Ав-стрії, д-р Леопольд Фігль, який приїхав у неділю літаком до Злучених Держав, сказав, у розмові з кореспондентами, що він протиставляє заклоне-ню сепаратного миру Австрії з Західними державами, бо це спричинило б поділ Австрії. На випадок закінчення се-паратного миру, каже Фігль, половина населення Австрії опинилася б під московсь-ким пануванням тому, що во-но зосереджене у східній зоні Відня. Саме цю справу хоче

Нью Йорк вимагає три мільйони на цивільну оборону

Нью Йорк. — Місто Нью Йорк може бути знищене одним нападом низки літаків з ато-мовими бомбами на випадок вибуху війни, як це ствер-джує директор цивільної обо-рони Артур В. Валандер. Ол-чен нещастя можна відвер-нути або зменшити, коли мі-сто матиме всі винаходи для попереджувального повідо-лення про наближаючого во-рога. На організацію цивіль-ної оборони й весняна рятун-ку на випадок нападу місто

Китайські студенти також не бажають вертатись „на рідину“

Нью Йорк. — В особливо тяжкому моральному і мате-ріальному положенні опини-лись шість тисяч китайських студентів та свіже закінчи-лись вищі школи в США. Пе-реважаюча більшість серед них заявили, що вони не ба-жають вертатись до Китаю, де тепер влада знаходиться в руках комуністів. Ця їхня постановка виявилася їхнім во-ро-

Концерт Вадима Кіпі одушевляє публіку

Нью Йорк. — Фортепіанний концерт Вадима Кіпі, влас-ного милої суботи в залі школи Вашингтона Ірвінга старанням 457-го відділу У-країнського Народного Сою-зу, до тієї міри одушевляв зібрану публіку, що вона не-вмоважною оплесками до-слівно не пускала піяніста зі сцени, заставляючи його до-все нових наддатків. „Форте-піяні слівас в руках Кіпі“, „це справжній віртуоз“ і т.п. заважали по адресі піяніста можна було почути від зви-чайних слухачів і від знавців

ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС на короткі оповідання

Редакція недільного видання „Свободи“ проголошує літературний конкурс на короткі оповідання й новелі. — Вимоги: оповідання мають мати живу акцію, повинні бу-ти можливою із сучасного життя і розміром не повинні бу-ти більші як 5 шпальт тижневика. Оповідання надсилають на адресу редакції з допискою „конкурс“, з дотриманням звичайних конкурсних умов (справжнє прізвище автора в за-ключній конверті). Твори повинні бути переписані на ма-шинці, або писані від руки виразним письмом з подвій-ними відступами. Три найкращі оповідання отримують нагороди: — I. — \$50, II. — \$40, — III. — \$30. Крім цього інші оповідан-ня будуть вирішені і друковані в тижневику або щоденни-ку за звичайною оплатою. Жюрі буде складатися з трьох членів редакції „Сво-боди“. — Остаточний час

ЗВІЛЬНЕННЯ З ПОЛОНУ В ПОЛОНЕНИХ



Ген. Френсіс Т. Додд, командант табору полонених на о-строві Кодже, що був захоплений комуністичними полоненими минулої суботи і звільнений щойно в суботу, сердечно стискає руку заступниці шефа штабу Восьмої Армії, ген. Чарльзові Кристенберові, виходячи з літака в Сеулі, куди він приїхав, щоб дати звіт із випадку. Відмовляючись від публічних ви-яшень брід-яких подробиць його схоплення і звільнення, ген. Додд тільки заявив, що комуністи поведились з ним „честно, уважно і гідно“ та що „ситуація на Кодже є нормальна“.

Світова продукція досягнула вершок у 1951 році

Об'єднані Нації, Н. Й. — Дня 13 травня ц. р. мають зачатися наради Господарської і Соціальної Ради про О. Н. і з цієї нагоди оголошено звіт про світову продукцію, який виказує, що нейискова про-дукція товарів досягла найви-щого рівня в 1951 році, а господарські чинники побою-ювалися, що вона зменшиться в зв'язку із збільшеною війсь-ковою продукцією. Але вій-ськова продукція не могла в минулому році виконати своїх планів. На поточний 1952 рік економісти передбачують да-льший зріст нейискової про-дукції і при цьому ствердять, що можна буде задовольнити та-кож військові потреби. Госпо-

Комуністичні заворушення в Ессен

Бонн, Німеччина. — Кому-ністи в Західній Німеччині згідно з наказом із Сходу протестують проти контрактного договору Західної Німеччини з Західними Союзниками та скликали три віча: в Гамбурзі, Кіліно і Ессені. До Ессену з'їхалися 30,000 комуністи-чолої молоді, щоб у самому серці промислової рурської округи бешкетувати проти уряду канцлера д-ра Адена-уера. Поліція вівзала товпу розійтися, але молоді, озбро-єні пістолетами, зачала стрі-ляти до поліції та кидати ка-мінням і цеглами. В завору-шеннях вбито одну особу, а дві особи важко поранено; були поранені і між поліцією. Молодь належить до неле-

МекКлей взиває Совети, щоб звільнили німецьких полонених

Берлін, Німеччина. — Американський Високий Ко-місар для Німеччини, Мек Клей, рмовляв на відкритій новій торговельній школі і заявив, що коли Совети бажа-ють довести, що вони щиро хочуть об'єднання Німеччини, то нехай негайно звільнять у-сіх німецьких полонених і тих усіх політичних в'язнів, яких тримають у концентраційних таборах і в'язницях Східної Німеччини. Цю заяву Мек Клей уважається відповіддю на домагання німецьких со-

Над містом Сіатл вибух метеор

Сіатл, у стейті Вашинг-тон. — Велетенський метеор пролетів понад західною ча-стиною стейту Вашингтон і вибухнув з велетенським лос-котом над містом Сіатл. Це сталося в год. 1.30 опівночі в неділю. Вибух освітлив не-бозвід, потрясаючи дверма-

ГЕН. РІДЖВЕЙ В ДОРОЗІ ДО ЄВРОПИ

ГЕН. КЛАРК ПЕРЕБРАВ КОМАНДУВАННЯ НА ДАЛЕКОМУ СХОДІ

Токіо. — Ген. Метью Рідж-вей, воєк і дипломат, передав в понеділок рано перебрано-го часу від ген. Доглеса Мек Артура головне команду-вання аліантськими збройни-ми силами на Далекому Схо-ді ген. Маркові Кларкові і сам відлетів літаком до Вашингто-на, щоб перебрати головну ко-манду аліантських збройних сил на тому континенті від ген. Двайта Айзенгавера. На аеродромі в Токіо ген. Рідж-вей прощали його дотеперіш-

Тасмниця навколо схоплення і звільнення ген. Додда

Корей. — Аліантська го-ловна квартира в Корей дер-жати у повній тасмниці обста-ви схоплення і опісля звіль-нення ген. Френсіса Т. Дод-да комуністичними полонени-ми в очолюваному ним таборі полонених на острові Кодже. Ген. Додд був захоплений по-лоненими північними корей-цями минулої суботи та затри-маний як закладник до суботи. Його звільнено після того, як командант аліантсь-ких збройних сил в Корей, ген. Джеймс Ван Фліт, загрозив життям сил та наказав по-робити до цього відповідну підготовку. Кореспонденти, які відвідали цей табір на острові Кодже, в якому нахо-диться коло 80,000 комуні-стичних полонених, стверджу-ють, що на острові сконцент-ровано приблизно 20 тисяч та відмовили їм сил, готові до використання. Від часу звільнення ген. Додда, голо-ва квартира не подала жад-них вісток в тій справі, заяв-

Червоні перестерігають перед вжиттям сили проти полонених

Токіо. — Комуно-китайська радіовислання в Пейніні пові-домила, що комуністична де-легация на переговорах в Пан-мунджом перестерегла аліан-тів перед евентуальним вжит-тям сили проти комуністи-чних полонених на острові Ко-дже, які були схоплені і опіс-ля звільнені ген. Додда. З а-ліантського боку поінформо-вано, що комуністична деле-

Історики виправляють шкільні підручники

Бонн, Німеччина. — У Брунсуіку в Німеччині розпо-чався Міжнародний З'їзд Істориків, що має тривати де-сять днів. У З'їзді беруть у-часть такі країни: США, Бри-танія, Франція, Австрія, Бель-гія, Данія, Італія, Греція і Норвегія. На З'їзді мають роз-глянути історію в окремих краї-нах та старатимуться усунути всіякі викривлення та спотво-рення історичної правди, які виростили на ґрунті національ-ного погляду на історію окре-мих країн. Американські іс-торичні знайшли в німецьких історичних підручниках не-вірний погляд на США, який

ТИТО ЗНОВУ ПЕРЕСТЕРІГАЄ АЛІАНТІВ В СПРАВІ ТРІЕСТУ

Београд, Югославія. Мар-шал Тіто знову перестерігає західних аліантів, що Юго-славія поробить „відповідні заходи“, щоб „боронити себе“ перед рішеннями Лондонської конференції в справі участі Італії в адміністрації аліант-ської зони Трієсту. Тіто спаже, що Югославія впаде жертвою „засідки“ та що американські, британські і французькі пред-ставники на конференції в Лондоні, на якій і вирішено справу італійської участі в адміністрації аліантської зо-ни Трієсту, порушили поста-нови мирового договору з Іта-лією. Він перестерігає, що Ю-гославія цього не стерпить. —

Проф. Я. Рудницький, Вінніпег.

ДОБРИЙ ПОЧАТОК

ДО ПОЯВИ НОВОГО ТИЖНЕВОГО ВИДАННЯ „СВОБОДИ“

Число українських літературно-мистецьких періодиків на еміграції заступлених такими виданнями, як „Україна“ (Париж), Київ (Філадельфія), Нові Дні (Торонто), Пороги (Буенос-Айрес) та ін., збільшилося в 1952 р. новим виданням, а саме „недільною Свободою“, окремим літературно-мистецьким додатком до щоденника „Свободи“, що його видає Український Народний Союз в Америці. Тоді як усі названі періодики, це або пір'ячки, двомісячники, а в найкращому випадку місячники, новий журнал поєднує в собі кожного тижня й тим він не тільки не конкурує з попередніми, але навпаки, успішно заповнює прогалини в нашому культурному житті, яка досі ще не була заповнена.

В зв'язку з тим, що тижневою появою новий тижневик повинен мати на першому плані актуальні проблеми нашого культурного життя, багато нових і свіжих вісток із поля літератури, науки, мистецтва й культури та врешті повинен — у відмінну від місячників, річників, і ін. періодиків, приносить рознобарвисту мозаїку із духовного життя передусім українського народу, а також і інших націй, зокрема тих, де нам доводиться жити.

В загальному треба признати, що недільна „Свобода“ тематично вив'язується з цих завдань. Отже у першому числі, що вийшло з датою 2 березня, відмічено 100-річчя М. Гоголя (що припадало на 3. 3. 1952), з нагоди Шевченкових роковин присвячено окреме число Шевченків (ч. 2 й наступні), в половині березня відмічено перші роковини смерті пок. Президента УВАН, проф. Д. Дорошенка, присвячено належну увагу мистецькій виставі в Нью-Йорку й т. д. Всі ці статті відбивають актуальні проблеми наших днів і власне в такому виданні, як недільна „Свобода“, вони повинні знайти своє відображення.

Слабше стояла в перших числах справа літературно-мистецьких новин. Правда, тут і там появлялися на сторінках „Свободи“ деякі інформації з культурно-мистецького й наукового життя, до цього добре і вдало відповіли рецензії, що живо реагує на нові появи в літературно-науковому світі, однак якогось систематич-

ного відділу — хроніки культурного життя покищо в журналі немає. Тимто ми думаємо, що черговим кроком до поліпшення змісту цього потрібного видання буде введення систематичної хроніки культурно-наукового життя, отже відмічування всіх отих (хай і дрібних) викладів, імпрез, вистав, видань, тощо, на які так багате наше теперішнє життя. Теж треба б завести окремий розділ „українці“, зв. огляд усього того, що появляється (статтями, чи окремими виданнями) про українську культуру в чужих, а передусім в англійській мові.

Щодо багатства матеріалу, то, здається, цей тижневик удосконалився в порівнянні до перших чисел наших довгих статтей, що тим самим зумовлювали малу кількість матеріалу. Новіші числа приносять досить багато різноманітних статей і цим вони що раз цікавіші. Треба радіти, що журнал, — не вважачи на все, зокрема на всі вісти про Японію, веде в Пізі, радур у Рибі й т. п. под. — має виразний український характер. В цьому й велика заслуга редакції під проводом С. Гордіньського та В. Чаплєнка.

З авторів, що взяли участь у першій десятці цього тижневика, треба відмітити: Л. Вілєцького, П. Голубенка, С. Гордіньського, Д. Гуменю, Е. Овначенко, С. Демидчука, Ф. Дудка, Л. Луцєва, М. Струтинського, Р. Сміль-Стоцького, М. Чубатого, А. Рудницького, П. Ковалєва й ін.

Наприкінці треба відмітити зразкову форму видання (добрий папір, гарні оригінальні й численні ілюстрації), а передусім прекрасну, чисту й багату літературну мову, якою редаговане це видання. Правда, тут і там редакція не придержується загальноприйнятих устатків мовно-правильного характеру, напр. ЗДА зам. США й т. п., але це дрібні відхилення. В загальному мова й стиль журналу на висоті й можуть послужити за зразок для багатьох інших періодиків на еміграції. Справді, велика премія за узяти в руки цей журнал. Тимто, думаємо, він власне своєю якістю не тільки що утримується, але й заповнить собі тривке місце в культурному процесі українства в діаспорі.

МИКОЛА ХВИЛЬОВИЙ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

чення націй... тільки не тих, що входять у Радянський Союз, який і досі думав, що українська культура існує... як австрійська інтрига... Словом, це саме той інтернаціоналізм, який під своїм космополітизмом ховає звичайнісінькі собі зоологічні націоналізми. Хвильовий нещадно й відважно розкривав імперіалістично-колоніальну суть більшовицької „національної політики“ на Україні й бичув несподівано і круто більшовицької партії в національному питанні. У статті „Україна чи Малоросія“ Хвильовий писав: „Коли якась нація виявляє свою волю на протязі віків до виявлення свого організму як державної одиниці, тоді всі спроби так чи інакше затримати природний процес, вносять елемент хаосу у світовий загальноісторичний процес“. Далі Хвильовий стверджує: „Оскільки українська нація кілька століть шукала свого визволення, остільки ми розцінюємо це, як непереможне її бажання виявити й вичерпати своє національне осягнення“. А звертаючись до партії Хвильовий писав: „Треба бути послідковим: або ми визнаємо національне відродження, або ні. Коли визнаємо, то й робимо відповідні висновки“.

Хвильовий рішуче виступив проти спроб „замазувати самостійність України порожнім псевдомарксизмом“, а також відзначав шкідливість культурного епігонства, яке поширене на Україні. З цього приводу він писав: „Без російського диригентства наш культурник не мислить за себе. Він здібний тільки малювати. Він ніяк не може зрозуміти, що нація тільки тоді зможе культурно виявити себе, коли найде її одній властивий шлях розвитку“.

Ідея відродження молодого українського нації цілком поклонила Миколу Хвильового і він став ідейним виразником українського національного відродження 20-х років. В процесі українського відродження Хвильовий відчув молодий прогресивний фактор, який виходив на історичну арену й першим став у боротьбі з московсько-більшовицьким мракобесієм і реакцією тоталітарного режиму. Хвильовий перший ствердив під советами ворожості більшовизму національному відродженню по-новолених народів і великодержавній імперіалістичній характер політики кремлівських володарів. В його творах уперше за-

Українські прав. владики висвятили румунського єпископа

З консисторії УПЦеркви, в ЗДА повідомляють:

В неділю 27 квітня 6. р., в румунській православної церкви в Філадельфії, Па., відбулася єпископська хіротонія преос. Єпископа Валер'яна Тріфі, обраного Собором Румунської Православної Церкви в Америці на становище вікарного єпископа тієї Церкви.

Чин хіротонії довершили Митрополит Іоан, та архієпископи Метислав і Геннадій. Хіротонія відбулася при чисельній участі українського і румунського духовенства та в присутності маси вірних.

Цю церковну урочистість треба вважати за визначну історичну подію та за акт взаємного зрозуміння і щирої допомоги, з якою прийшла Ієрархія Української Православної Церкви в ЗДА Румунській Православній Церкві в Америці в тяжку хвилину її існування.

Румунська Православна Церква в Америці об'єднує понад 40 парафій в ЗДА і Канаді. До 1939 року на чолі її стояв єпископ Полікарп Моруска, що підлягав румунському патріархату в Букарешті. В 1939 р. єпископ Полікарп поїхав відвідати Румунію, де й застала його війна, яка в своїх наслідках принесла Румунії московсько-комуністичне поневолення.

Спроби самого єп. Полікарпа, а пізніше й Консисторії Румун. Прав. Церкви в Америці, припинити, вже після закінчення війни, поворот єпископа до своєї спарії в ЗДА — не дали наслідків. Цьому спротивилися комуністичний уряд в Букарешті і румунський патріарх Юстин'ян, який становив єпископа об'являючи за комуністичної влади в Румунії. Цей патріарх, пояснюючи неможливість повороту єп. Полікарпа до ЗДА ніби його затяжне хворобою, признає в 1947 р. на місце єп. Полікарпа в ЗДА єпископа Антіпу Ніку з Румунії. Однак, цей єпископ до ЗДА не прибув, бо провід Румун. Прав. Церкви в Америці, відмовився прийняти єпископа признаючи церковною владою, що перебував під контролею комуністичного уряду Румунії.

Тоді знаходиться група 4-ох священників і 6-ох мирян, які відбувають в таємниці перед рестою Церквою „єпархіальний з'їзд“ в Дітроїті (12 червня 1950 р.), на якому вибирають пароху з Акрон, Огайо о. Андрія Молодована кандидатом на єпископа для православної румунії в ЗДА. Оразу ж після цього з'їзду, в величній таємниці й при допомозі румунської комуністичної амбасаді, вислали свого кандидата літаном, через Канаду, до Букарешті, де його патріарх Юстин'ян негайно висвятив на єпископа для прав. румунії в ЗДА. Не минуло і двох тижнів від „з'їзду“ в Дітроїті, як єпископ Андрій Молодован повернувшись до ЗДА й одразу пред'явив свої права на цілу Румунську Православну Церкву в Америці та на її масток.

Цьому спротивилися Консисторія Румун. Прав. Церкви. Щоб рятувати Церкву перед зазіханнями з-поза залізної асони, Консисторія скликала Надзвичайний Собор Церкви, який і відбувся 1-4 липня 1951 року в Шікаго в ЗДА. На цьому Соборі була представлена абсолютна більшість румунських прав. парафій з ЗДА і нотовано антинародний характер більшовицького режиму, у якому наступив новий класовий поділ на пануючу упривілейовану касту партійних бюрократів з одного боку і на пригноблену терором безправну народну масу, яка перебуває у тяжких злиднях. Хвильовий з усією своєю щирістю й відвагою відстоював право індивідуальності на вільну творчість, — незалежну від цензури і наказів партії. В цілому своєму комплексі проблеми й ідеї, що їх заклали Хвильовий у своїх творах, а вважати не лише для України, а для всього людства, а смерть Хвильового переростає рямки трагедії однієї людини. Це трагедія цілого українського народу, яка тепер загрожувє всьому вільному світові і вільнолюбному людству. І в цьому з непомірною значенням творчості Хвильового.

Канади. Цей Собор рішив виїти з-під канонічної юрисдикції румунського патріарха Юстин'яна і одностайно постановив створити з своїх парафій в ЗДА і Канаді, автокефальну Румунську Православну Церкву в Америці. Собор одночасно постановив, що правлячим єпископом Церкви і надати залишається поневолений єпископ Полікарп Моруска, а на вікарія-помішника йому обрав доктора теології і філософії Віорелу Тріфу. Чартер, незалежний від румунського патріарха Церкви, підписало 95% духовенства і румунського патріарха в ЗДА і Канаді, а Консисторія одразу перенесла судову рестрацію цього акту, та розпочала заходи в справі хіротонії д-ра В. Тріфі на єпископа.

У цій справі, Консисторія Рум. Прав. Церкви в першу чергу звернулася до Царгородського патріарха Атенангоса, але останній повідомив свого єпископа в ЗДА архієпископа Михайла, що з огляду на його становище Вселенського патріарха, кде вимагас контакту з московським і румунським патріархами, він не може прихильно поглядати на справу єпископської хіротонії д-ра В. Тріфі й доручив архієп. Михайлові порадити румунам в ЗДА удатися з цією справою до Американсько-Російської Митрополії в ЗДА (на чолі митрополит Леонтій), яка, мовляв, є незалежною в своєму управлінні від Московської патріархії.

Після довгих переговорів, ця Американсько-Російська Митрополія згодилася удатися списком хіротонію д-ра В. Тріфі, поставивши, однак, за умову, що Румунська Церква в Америці буде підлягати юрисдикції згаданого митрополита, буде давати звіти з життя Румун. Церкви та буде регулярно платити Американсько-Російській Митрополії певну визначену річно суму грошей. Консисторія Румун. Прав. Церкви змушена була пристати на такі умови, бо її заходи перед іншими церквами (сиріч) теж не мали успіху.

Хіротонію д-ра В. Тріфі визначено було на кінець листопада 1951 р., але, кілька днів перед самою хіротонією, Американсько-Російська Митрополія несподівано відкликала свою згоду на хіротонію єпископа для Румунської Православної Церкви в Америці. На це несподіване рішення вплинула телеграма патріарха Юстин'яна з Букарешті до Митрополита Леонтія. Становище Румунського патріарха підтримав московський патріарх Олексій, а обидва вони загрожували списком Америці-Росії хіротонію в ЗДА, що відлучать від Вселенської Православної Церкви тих єпископів, що візьмуть участь в хіротонії єпископа для Румунської Церкви, бо це буде означати з втручанням у внутрішні справи Румунської патріархії.

Такий несподіваний оборот справи змусив Консисторію Рум. Церкви шукати допомоги і зрозумілих серед тих Православних Церков, що звільнили себе вже цілковито з-під будь-яких впливів Москви й її сателітів. Таке зрозумілих вони одразу знайшли в Українській Православній Церкві в ЗДА. Церква-Мати якої, тридцять років тому, рівнож надаремне ступала до дверей інших Прав. Церков, просячи їх допомогти відірвати український православний єпископат. Собор Єпископів УПЦеркви в ЗДА і Консисторія, після всебічного обговорення цього прохання й перевірки особи самого кандидата на єпископа, постановили прийти Румунській Православній Церкві в Америці з братньою і безкорисною допомогою, цілковито вшановуючи внутрішню незалежність (автокефальність) Румунської Православної Церкви в ЗДА.

Однак, на шляху до здійснення цього рішення несподівано почали рости різні труднощі, що їх творили відорвані Румунський патріарх в ЗДА, яких і на цей раз підтримувала румунська комуністична амбасда. Метою цих сфер було — за всяку ціну не допустити до хіротонії д-ра В. Тріфі в єпископа. Для цього вони сили старалися втягнути в справу американську публічну думку, закладаючи д-ров В. Тріфі нацизм, антисемітизм, а навіть участь в жидівських погромах.

Одночасно, до Консисторії УПЦеркви шукати допомоги і зрозумілих серед тих Православних Церков, що звільнили себе вже цілковито з-під будь-яких впливів Москви й її сателітів. Таке зрозумілих вони одразу знайшли в Українській Православній Церкві в ЗДА. Церква-Мати якої, тридцять років тому, рівнож надаремне ступала до дверей інших Прав. Церков, просячи їх допомогти відірвати український православний єпископат. Собор Єпископів УПЦеркви в ЗДА і Консисторія, після всебічного обговорення цього прохання й перевірки особи самого кандидата на єпископа, постановили прийти Румунській Православній Церкві в Америці з братньою і безкорисною допомогою, цілковито вшановуючи внутрішню незалежність (автокефальність) Румунської Православної Церкви в ЗДА.

Однак, на шляху до здійснення цього рішення несподівано почали рости різні труднощі, що їх творили відорвані Румунський патріарх в ЗДА, яких і на цей раз підтримувала румунська комуністична амбасда. Метою цих сфер було — за всяку ціну не допустити до хіротонії д-ра В. Тріфі в єпископа. Для цього вони сили старалися втягнути в справу американську публічну думку, закладаючи д-ров В. Тріфі нацизм, антисемітизм, а навіть участь в жидівських погромах.

Одночасно, до Консисторії УПЦеркви шукати допомоги і зрозумілих серед тих Православних Церков, що звільнили себе вже цілковито з-під будь-яких впливів Москви й її сателітів. Таке зрозумілих вони одразу знайшли в Українській Православній Церкві в ЗДА. Церква-Мати якої, тридцять років тому, рівнож надаремне ступала до дверей інших Прав. Церков, просячи їх допомогти відірвати український православний єпископат. Собор Єпископів УПЦеркви в ЗДА і Консисторія, після всебічного обговорення цього прохання й перевірки особи самого кандидата на єпископа, постановили прийти Румунській Православній Церкві в Америці з братньою і безкорисною допомогою, цілковито вшановуючи внутрішню незалежність (автокефальність) Румунської Православної Церкви в ЗДА.

Однак, на шляху до здійснення цього рішення несподівано почали рости різні труднощі, що їх творили відорвані Румунський патріарх в ЗДА, яких і на цей раз підтримувала румунська комуністична амбасда. Метою цих сфер було — за всяку ціну не допустити до хіротонії д-ра В. Тріфі в єпископа. Для цього вони сили старалися втягнути в справу американську публічну думку, закладаючи д-ров В. Тріфі нацизм, антисемітизм, а навіть участь в жидівських погромах.

Одночасно, до Консисторії УПЦеркви шукати допомоги і зрозумілих серед тих Православних Церков, що звільнили себе вже цілковито з-під будь-яких впливів Москви й її сателітів. Таке зрозумілих вони одразу знайшли в Українській Православній Церкві в ЗДА. Церква-Мати якої, тридцять років тому, рівнож надаремне ступала до дверей інших Прав. Церков, просячи їх допомогти відірвати український православний єпископат. Собор Єпископів УПЦеркви в ЗДА і Консисторія, після всебічного обговорення цього прохання й перевірки особи самого кандидата на єпископа, постановили прийти Румунській Православній Церкві в Америці з братньою і безкорисною допомогою, цілковито вшановуючи внутрішню незалежність (автокефальність) Румунської Православної Церкви в ЗДА.

Однак, на шляху до здійснення цього рішення несподівано почали рости різні труднощі, що їх творили відорвані Румунський патріарх в ЗДА, яких і на цей раз підтримувала румунська комуністична амбасда. Метою цих сфер було — за всяку ціну не допустити до хіротонії д-ра В. Тріфі в єпископа. Для цього вони сили старалися втягнути в справу американську публічну думку, закладаючи д-ров В. Тріфі нацизм, антисемітизм, а навіть участь в жидівських погромах.

Одночасно, до Консисторії УПЦеркви шукати допомоги і зрозумілих серед тих Православних Церков, що звільнили себе вже цілковито з-під будь-яких впливів Москви й її сателітів. Таке зрозумілих вони одразу знайшли в Українській Православній Церкві в ЗДА. Церква-Мати якої, тридцять років тому, рівнож надаремне ступала до дверей інших Прав. Церков, просячи їх допомогти відірвати український православний єпископат. Собор Єпископів УПЦеркви в ЗДА і Консисторія, після всебічного обговорення цього прохання й перевірки особи самого кандидата на єпископа, постановили прийти Румунській Православній Церкві в Америці з братньою і безкорисною допомогою, цілковито вшановуючи внутрішню незалежність (автокефальність) Румунської Православної Церкви в ЗДА.

Однак, на шляху до здійснення цього рішення несподівано почали рости різні труднощі, що їх творили відорвані Румунський патріарх в ЗДА, яких і на цей раз підтримувала румунська комуністична амбасда. Метою цих сфер було — за всяку ціну не допустити до хіротонії д-ра В. Тріфі в єпископа. Для цього вони сили старалися втягнути в справу американську публічну думку, закладаючи д-ров В. Тріфі нацизм, антисемітизм, а навіть участь в жидівських погромах.

Одночасно, до Консисторії УПЦеркви шукати допомоги і зрозумілих серед тих Православних Церков, що звільнили себе вже цілковито з-під будь-яких впливів Москви й її сателітів. Таке зрозумілих вони одразу знайшли в Українській Православній Церкві в ЗДА. Церква-Мати якої, тридцять років тому, рівнож надаремне ступала до дверей інших Прав. Церков, просячи їх допомогти відірвати український православний єпископат. Собор Єпископів УПЦеркви в ЗДА і Консисторія, після всебічного обговорення цього прохання й перевірки особи самого кандидата на єпископа, постановили прийти Румунській Православній Церкві в Америці з братньою і безкорисною допомогою, цілковито вшановуючи внутрішню незалежність (автокефальність) Румунської Православної Церкви в ЗДА.

Однак, на шляху до здійснення цього рішення несподівано почали рости різні труднощі, що їх творили відорвані Румунський патріарх в ЗДА, яких і на цей раз підтримувала румунська комуністична амбасда. Метою цих сфер було — за всяку ціну не допустити до хіротонії д-ра В. Тріфі в єпископа. Для цього вони сили старалися втягнути в справу американську публічну думку, закладаючи д-ров В. Тріфі нацизм, антисемітизм, а навіть участь в жидівських погромах.

Одночасно, до Консисторії УПЦеркви шукати допомоги і зрозумілих серед тих Православних Церков, що звільнили себе вже цілковито з-під будь-яких впливів Москви й її сателітів. Таке зрозумілих вони одразу знайшли в Українській Православній Церкві в ЗДА. Церква-Мати якої, тридцять років тому, рівнож надаремне ступала до дверей інших Прав. Церков, просячи їх допомогти відірвати український православний єпископат. Собор Єпископів УПЦеркви в ЗДА і Консисторія, після всебічного обговорення цього прохання й перевірки особи самого кандидата на єпископа, постановили прийти Румунській Православній Церкві в Америці з братньою і безкорисною допомогою, цілковито вшановуючи внутрішню незалежність (автокефальність) Румунської Православної Церкви в ЗДА.

Однак, на шляху до здійснення цього рішення несподівано почали рости різні труднощі, що їх творили відорвані Румунський патріарх в ЗДА, яких і на цей раз підтримувала румунська комуністична амбасда. Метою цих сфер було — за всяку ціну не допустити до хіротонії д-ра В. Тріфі в єпископа. Для цього вони сили старалися втягнути в справу американську публічну думку, закладаючи д-ров В. Тріфі нацизм, антисемітизм, а навіть участь в жидівських погромах.

Одночасно, до Консисторії УПЦеркви шукати допомоги і зрозумілих серед тих Православних Церков, що звільнили себе вже цілковито з-під будь-яких впливів Москви й її сателітів. Таке зрозумілих вони одразу знайшли в Українській Православній Церкві в ЗДА. Церква-Мати якої, тридцять років тому, рівнож надаремне ступала до дверей інших Прав. Церков, просячи їх допомогти відірвати український православний єпископат. Собор Єпископів УПЦеркви в ЗДА і Консисторія, після всебічного обговорення цього прохання й перевірки особи самого кандидата на єпископа, постановили прийти Румунській Православній Церкві в Америці з братньою і безкорисною допомогою, цілковито вшановуючи внутрішню незалежність (автокефальність) Румунської Православної Церкви в ЗДА.

Однак, на шляху до здійснення цього рішення несподівано почали рости різні труднощі, що їх творили відорвані Румунський патріарх в ЗДА, яких і на цей раз підтримувала румунська комуністична амбасда. Метою цих сфер було — за всяку ціну не допустити до хіротонії д-ра В. Тріфі в єпископа. Для цього вони сили старалися втягнути в справу американську публічну думку, закладаючи д-ров В. Тріфі нацизм, антисемітизм, а навіть участь в жидівських погромах.

Одночасно, до Консисторії УПЦеркви шукати допомоги і зрозумілих серед тих Православних Церков, що звільнили себе вже цілковито з-під будь-яких впливів Москви й її сателітів. Таке зрозумілих вони одразу знайшли в Українській Православній Церкві в ЗДА. Церква-Мати якої, тридцять років тому, рівнож надаремне ступала до дверей інших Прав. Церков, просячи їх допомогти відірвати український православний єпископат. Собор Єпископів УПЦеркви в ЗДА і Консисторія, після всебічного обговорення цього прохання й перевірки особи самого кандидата на єпископа, постановили прийти Румунській Православній Церкві в Америці з братньою і безкорисною допомогою, цілковито вшановуючи внутрішню незалежність (автокефальність) Румунської Православної Церкви в ЗДА.

Однак, на шляху до здійснення цього рішення несподівано почали рости різні труднощі, що їх творили відорвані Румунський патріарх в ЗДА, яких і на цей раз підтримувала румунська комуністична амбасда. Метою цих сфер було — за всяку ціну не допустити до хіротонії д-ра В. Тріфі в єпископа. Для цього вони сили старалися втягнути в справу американську публічну думку, закладаючи д-ров В. Тріфі нацизм, антисемітизм, а навіть участь в жидівських погромах.

Одночасно, до Консисторії УПЦеркви шукати допомоги і зрозумілих серед тих Православних Церков, що звільнили себе вже цілковито з-під будь-яких впливів Москви й її сателітів. Таке зрозумілих вони одразу знайшли в Українській Православній Церкві в ЗДА. Церква-Мати якої, тридцять років тому, рівнож надаремне ступала до дверей інших Прав. Церков, просячи їх допомогти відірвати український православний єпископат. Собор Єпископів УПЦеркви в ЗДА і Консисторія, після всебічного обговорення цього прохання й перевірки особи самого кандидата на єпископа, постановили прийти Румунській Православній Церкві в Америці з братньою і безкорисною допомогою, цілковито вшановуючи внутрішню незалежність (автокефальність) Румунської Православної Церкви в ЗДА.

Однак, на шляху до здійснення цього рішення несподівано почали рости різні труднощі, що їх творили відорвані Румунський патріарх в ЗДА, яких і на цей раз підтримувала румунська комуністична амбасда. Метою цих сфер було — за всяку ціну не допустити до хіротонії д-ра В. Тріфі в єпископа. Для цього вони сили старалися втягнути в справу американську публічну думку, закладаючи д-ров В. Тріфі нацизм, антисемітизм, а навіть участь в жидівських погромах.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ПРО ЧАС НАШИХ ІМПРЕЗ

Широкі громадські кола з радістю прийняли були вістку, що окремий комітет буде дбати про те, щоб того самого дня не було надто багато імпрез і в той спосіб влаштувані імпрези тішитимуться більшим успіхом великого числа глядачів і слухачів, які зможуть бути присутніми на вартісних імпрезах. Але, на жаль, бачимо, що тепер, здається, не діє Координаційний Комітет і знову в одному дні накопичується як кілька поважніших імпрез і на цьому терплять і товариства, що влаштовують імпрези і громадяни, що не може бути одночасно аж на кількох імпрезах.

Та й ще одну справу хотіли б ми заторкнути в цьому нашому листі. Деякі товариства визнають початок імпрез трохи запізно, бо на 8 годину вечора, і до ще на неділю. Коли візьмемося до уваги, що переважна більшість присутніх на імпрезі мусить в поведінку вранці вставати до праці, то їм імпрези дуже невигідні. Гоні вже коло десятої години зиркають на годинника і, або залишають залю перед кімчем імпрези, або сидять мов на вогні, бо їх мучить думка, що невиспані піду в понеділок до праці.

Програма наших імпрез часто надто велика. Ось, на знаменитій програмі „Літературного Ярмарку“, що його влаштував „Літературно-Мистецький Клуб“ у Нью-Йорку, нарахувалося аж 25 пунктів програми, а деякі її пункти тривали більше, як 15 хвилин. Наслідком такого перевантаження програми багатьох глядачів могли бути вдома аж після півночі. А чергового дня вони мусили зиркати невиспані до праці.

Чи не можна б подбати про те, щоб імпрези не накопичувалися в одному дні, щоб їх починали не надто пізно та щоб їхні програми тривали найдовше півтори години.

Це вийшло б на користь організаторам імпрез, а також і учасникам, які з насолодою могли б сприймати окремі точки програми та знайти на них те, кимені духовне відрадування, якого завжди шукають люди праці.

Олександра Кінчак.

ВІСТІ З УКРАЇНИ

СТАЛІНСЬКІ ЛАВРЕАТИ „УКРАЇНСЬКОЇ НАУКИ“

Елпідіфор Анемподистович Кірилов, професор Одеського державного університету. Цього лавреата в „Рад. Укр.“ представляв другий кандидат на лавреата — В. Федосєв, доцент, заступник директора науково-дослідного інституту фізики Одеського університету, другого лавреата Івана Івановича Нефедова з Харкова в тієї ж газеті представляв О. Ігнат'єв — начальник харківського інституту інженерів транспорту, кандидат технічних наук, лавреат сталінської премії.

Бремєгін в Станіславі, Якушев, Церкви в ЗДА, на протязі двох останніх тижнів перед хіротонією, поділяло було по кількох надіях телефонів, через які невідомо люде тільки, що шантажували, обіцяючи великі гроші, але й грозили кров'ю. До цієї акції долучився і сам Румунський патріарх Юстин'ян, який 24 квітня надіслав владикам Митрополитові Іоаннові і Архієпископові Метиславу ідентичні змістом телеграми, в яких грозив обоим владикам, що наклали вони довершат хіротонію над д-ром В. Тріфою, тоді він (патріарх) зажадає від Вселенської Православної Церкви усунення обох владик з їх єпископських становищ.

Та на цьому не був кінець заходів тих, що бажали допомогти Румунському патріарху. Ці люди, 25 квітня, два дні перед самою хіротонією внесли до повітового суду в Філадельфії прохання, щоб судді заборонили українським єпископам довершити акт хіротонії. Однак і цей крок не мав успіху, бо, як окказалося, жаданий відорванік представника румунського патріарха — єп. Андрія Молодована, було недержавним, а — його головне — суперечне з Конституцією ЗДА, яка забезпечує своїм громадянам повну свободу релігії.

Однак, на шляху до здійснення цього рішення несподівано почали рости різні труднощі, що їх творили відорвані Румунський патріарх в ЗДА, яких і на цей раз підтримувала румунська комуністична амбасда. Метою цих сфер було — за всяку ціну не допустити до хіротонії д-ра В. Тріфі в єпископа. Для цього вони сили старалися втягнути в справу американську публічну думку, закладаючи д-ров В. Тріфі нацизм, антисемітизм, а навіть участь в жидівських погромах.

Одночасно, до Консисторії УПЦеркви шукати допомоги і зрозумілих серед тих Православних Церков, що звільнили себе вже цілковито з-під будь-яких впливів Москви й її сателітів. Таке зрозумілих вони одразу знайшли в Українській Православній Церкві в ЗДА. Церква-Мати якої, тридцять років тому, рівнож надаремне ступала до дверей інших Прав. Церков, просячи їх допомогти відірвати український православний єпископат. Собор Єпископів УПЦеркви в ЗДА і Консисторія, після всебічного обговорення цього прохання й перевірки особи самого кандидата на єпископа, постановили прийти Румунській Православній Церкві в

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Дітройт, Міш.

Українська молодь Кобзарів.

Хоч у Дітройті були цього року два Шевченківські святкування, то заповіданий вечір учнів Додипольської Школи Українознавства для шанування пам'яті нашого Кобзаря знайшов доволі широкий відгомін серед деяких кол дитроїтської громади. Шкільні концерти чи святкування в честь Великого Тараса все мали запевнений успіх. У них публіка менше знаходила мистецьких пошуків, але захоплювалася радше неформальною широкістю молодих сердець, що глибоко переймалися поетовим полум'ям словом.

Так і було на Шевченківському святі учнів школи українознавства, що відбулося 13 квітня ц. р. Свято відкрили коротким словом управитель школи, д-р Мирон Долницький, вітаючи гостей та знайомлюючи їх із працею самої школи. Він провів привітних не ставити до учнів зависокої мірки в оцінці виконання програми, бо в час чотирьох шкільних годин і тижневої годі доказати чуда. Зате варто звернути увагу на те, як діти інтерпретують Поетове слово та з якою набожністю його вимовляють.

Заповітом у виконанні всіх учнів школи (84 дітей!) зачалася

РОЗШУКИ

Пошукує земляків з м. Києва: Кришак, Монастирського району, Вінницької області: СЕРГІЙКА, Андрія, КРУШІНСЬКОГО, РОЗМІНКА та інших. Прощу писати на адресу:

H. DOWHOSHYJA

1528 S. Karlov Ave., Chicago 23, Ill.

Пошукує АЛЕКСАНДРА КУЗЯ з Шикаго. Ласкаву вістку про нього надіслати на адресу:

K. KUSJ

194 First St., Troy, N. Y.

Пошукує свою сестру СТЕФАНІЮ СТЕПАНОВ, з дому Душень, яка приїхала до Нью-Йорку в 1947 році. Її перебувало в Англії з 1941 року. Вістку сердечно прошу подати на адресу:

IWAN WSEWOLD DUNEC

12 Rutland Ave., Leicester, England.

Пошукує СТЕФАНУ ГОЛОВАТОВ, Дорогий Мужу! Прощу Тебе, подати вістку, де ти є і приїзди зараз до дому. Жена

ANNA HOLOWATY

K. D. T., Jewett City, Conn.

Книжки-Журнали-Картки

НІМЕЦЬКІ ЖУРНАЛИ висламо впродовж 5 найкращих ілюстрацій, річних за \$1. 10 добрих \$1.75 і 25 річних найкращих за \$4. Вже з поштою. Гроші вислати з листом, дрібні поштовими марками. Журнальний каталог німецьких книжок „Die Bärke“ за марку на 10 ц. W. MAGUN P.O. Box 361, Cooper Station, New York 3, N. Y.

БІЗНЕСОВІ НАГОДИ

НА ПРОДАЖ ГРОСЕРІЯ І ДЕЛКАТЕСЕН Ціна приступна.

Mr. JOHN MASEKOW

110 E. 7th Street, New York City.

На продаж САЛОН БРАСІ у східній частині міста (1st Сайд). Усе одягні чотири переди. Вигідне подорож. Стала клієнтка. Ціна \$3,750 доларів. Місячний рент 65 дол. Звертатись:

WILLIAM SHUPA

33 St. Mark's Pl., New York City

Phone: ORegon 4-5340

МАСЛО НА ПРОДАЖ мешкальни домів (румуні гаузи). Вар і Грін. Гросері, Ресторан. Ікните від 9-го до 12-го ввільнює: AT 9-6650.

WILLIAM PASTUCK Brk.

Позамісцеві писати:

106 E. 96th St., New York City

ПРОДАЄТЬ ДУЖЕ ДОБРА ГРОСЕРІЯ

Я особисто знаю ту гросерію біляш, як 20 років. Торгує тижнево \$1,500 і більше. Рент \$75.00, з кімнатою до мешкання. (Для купця доступні бекгалієрні книжки). Поблизькі інформації телефонічно: AT 9-6650

Позамісцеві писати:

Wm. PASTUCK, Brk.

106 East 96th Street,

New York 28, N. Y.

УВАГА! ГРОМАДНИН!

DUNLEY HAT SHOP

14 Saint Marks Place

NEW YORK, N. Y.

має на складі власного виробу

ОЛІЦОВІ КАПЕЛЮХИ

в найновіших фасонах.

У нас купили капелюхи —

приймаємо до переробки.

Дальше пригадуємо, що маємо відділ МУЖЕСЬКОЇ ГАЛІНТЕРІ,

а саме: першої якості сорочки, спортивні сорочки, піжами,

аналогі марки: „Jaysen“, „Fruit of the Loom“ і „Reis“

Прощемо зайти і переконатись про високу якість матеріалу та

низьку фабричну ціну! — Говоримо по українськи.

Слухайте наші оголошення по радіо-програми п. Мелініна кожної

неділі між 7—8 год. рано на хвилі 1480, (станція WHOM).

Отворено щоденно до 8:30 веч., в п'ятницю і суботу до 10:00.

DUNLEY HAT SHOP

14 SAINT MARKS PLACE, (1st 8. вул., Bet. 2 & 3 Ave.) NEW YORK

м'ять основні його твори, а крім цього дано учням змогу привчати до спільних виступів і співвідповідальності за успіх спільного діла.

Пишучи про це святкування, не можна не згадати й того факту, що чистий дохід вирішено передати на допомогу єдиній українській гімназії в Німеччині, в табірї в Шлісгаймі 6. Мюнхену. Цих 50 доларів (такий був чистий дохід з вечора) не велика сума, але це, що українські діти почувують, що обов'язку допомогти своїм ровесникам учинити в рідній школі, має козальське значення.

Не можна замовчати й того, що на цьому шкільному святі було рішуче замало публіки, й слушно на самому початку підкреслив управитель школи. Не було видно на залі провідних громадян, що не раз нарікають на скору денационалізацію нашої молоді, але подивившись її працюючи підтримати цю молоді у добром почині не мають часу, зайняти „важливіми справами“. На жаль, не прийшли навіть усі батьки подивитись на свято своїх дітей. А велика шкода, бо це учнівське святкування Шевченкових роковин було варте того, щоб його побачило більше людей.

Варто теж сказати декілька слів про саму школу українознавства. Вона має вже вироблену марку в Дітройті — Схід завдяки своєму доріччю існуванню. Ще в жовтні 1950 р. гурток батьків, переконавшись, що їхні діти не мають де вчитися рідної мови зорганізував цю школу українознавства. Спершу записалося 22 дітей, але згодом це число помітно зросло. Перший рік навчання закінчила школа з 52-ма дітьми. Це був безперечно неабиякий успіх. У першому році вчили троє учителів: п. Володимир Павлусяк, д-р Мирон Долницький і п-ні Іванна Кучер.

На початку біжучого року записалося до школи 64 дітей, а сьогоднішнє число записаних перевищило цифру сто. Пересічна фреквенція 85 дітей. Впріки з тим треба було збільшити число учительських сил. Нія місце п. В. Павлусяк, що відвідав з Дітройту, прийшов п. Іван Стоцький, а як четверта сила прийшла п-ня Марія Гарасевич. Управителем школи з д-р М. Долницький.

Наука відбувається, як і минулого року, щосуботи від години 2. до 5. поополудні, разом 4 шкільних години тижнево. Спроби учителів і батьківської комітету збільшити число шкільних годин не дали поки що бажаного успіху головною причиною великого розпорощення учнів та через брак власного засобу транспорту. Навчальний матеріал: українська мова, література, історія і географія України і вибрані питання з історії української культури.

Національне виховання молоді в осередку уваги учителів. Школа постійно відзначає гуртківки і внутрішніми святкуваннями важливі дати українського історичного календаря. Учні беруть участь у загально-громадських обходах і святкуваннях (Базар, Крути, Січеві роковини й інші), а це власними силами влаштували під кожним оглядом вдалі вечір у Шевченкові роковини.

Найближчі плани школи: зорганізувати цикл доповідей з українознавства для позашкільної молоді й старшого громадянства. До цього є вже вироблена програма, с. прелегенти, с. приміщення, але нема малої дрібнички... нема тільки очок слухачів.

Якщо розвиток школи піде тим самим шляхом, що й досі, то вона незабаром стане найповнішим надбанням нашого громадянського життя в східній частині Дітройту. А це у великій мірі заслуга голови батьківського комітету інж. Д. Березовського і його співробітників.

Петро Кореняк.

В кожній українській хаті повинен знаходитися часопис „Свобода“.

На Народний Фонд на 1951 Рік Зложили:

(ЛИСТА ч. 47 — по день 1. березня 1952.)

КАЛІФОРНІЯ:

Лос Анджелес: По \$10: о. Петро Масевський, Іван Теренко.

КОНЕКТИКАТ:

Нью Гейвен: Відділ УЖК-ту прибутки із свята Соборності \$57.67; по \$10: Аграфія Вундзак, Фільомена Дерешіська, Стефан Фіголь, Іван Гладкий, Богдан Іванів, Іван Куць, Марія Кучма, Лідія Латик, Стефан Лукоський, Констанція Матвіснюк, Михайло Памкенич, Іван Семенюк, Олена Стрийська-Понель; по \$5: Іван Гутинський, Іван Гузар, Василь Климук, Василь Матвіснюк, Мірошлав П. Палидишук, Стефан Садівський. На коледж жертували по \$5: Осип Березинський, о. А. Борса, Аграфія Вундзак, Стефан Фіголь, Гладкий, Антін Малачук, Кость Марушак, Микола Салата; по \$3: В. Добчанський, І. Голембівський, о. П. Гарасимчук, О. Гриняк, І. Голубович, Р. Гижий, О. Яхницький, Р. Карпій, В. Кунько, К. Пал, О. І. Н. Микетей, В. Небелюк, В. Шмата, В. Сигурович, В. Стрийська-Палидишук; по \$2.50: М. Беймет, Ф. Гринишин; по \$2: М. Войко, В. Войко, С. Гринишук, М. Доль, Л. Дуб, А. І. Г. Гіна, В. Гіна, В. Гачкевич, М. Гриняк, В. Гречаник, В. Колесник, П. Козак, Е. Козюпа, А. Кравчук, І. Кузіл, Кузьма, І. Лодиский, д-р О. Лодиский, В. Лодиский, В. Лисак, Л. Лисак, М. Мурин, Я. Палидишук, І. Понель, Я. Понель, І. Прокопович, Л. Рейнарчик, А. І. А. Рошакоский, К. Стасюк, В. Стрийський, Д. Шевчук, І. Телюк, інж. Р. Терешневський, І. Валынський, Е. І. Д. Жарський; по \$1.50: д-р Р. Харченко, О. Хома, І. М. Горюльський, М. Лисевич; по \$1: В. Антоник, Везименія, Ю. В. Білик, Д. Волнар, М. Хома, М. Лукоський, Дмитро П. Дескан, М. Федорчук, Я. Герасимович, о. Ю. Гриняк, І. Гутинський, І. Гузік, М. Юкаш, В. Креховський, Р. Криницький, В. Лесь, О. Лопушанський, О. Луцій, І. Луциньский, С. Лукоський, М. Мартинюк, Г. Нестор, Д. Пасічна, П. Продський, о. О. Рейнарчик, інж. Р. Продяк, І. Стратичук, А. Сивак, М. Швайдицький, П. Волянчик; дрібними \$2.50.

Нью Бритен: Андрій Савка \$10 (1952 р.).

ІЛІНОІС:

Шикаго: Об'єднаний Комітет Української Молоді \$61; по \$10: Микола Вагір, Стефанія Костів, Петро Куріляк, Павло Кузак (1952), Алекс. Лос, Андрій Мляк, Роман Онуфрчук, Василь Понор, Микола Рибка (1952), Антін Шимкович; по \$5: Арсеній Гончаренко, Андрій Іванчик; Ю. Приписаний \$1.

МЕРІЛЕНД:

Балтимор: По \$10: Ярослав Ханенко, Іван Ільчинський, Михайло Смоляк; по \$5: Василь Будько, Михайло Хома, Антін Лукінчук. Куртис Бей: По \$10: Ярослав Волнух, Михайло Коц, Григорій Костів, Відділ УЖК. Конгрес. Комітет.

МАСАЧУСЕТС:

Спрингфілд: Петро Вабія \$10. МІННІСІС:

Дітройт: По \$10: Тома Чунин, Петро Мікула.

ФЛОРИДА ВІДСВЯТКУВА-

ЛА ЦИТРУСОВИЙ ТИЖ-ДЕНЬ РЕКОРДОВИМ ЗБОРОМ ЦИТРУСІВ

Маймі, Флорида.

— Флорида знама з багатих врожаїв цитрусів: помаранчів, цитрин, грейпфрутів тощо. Національна Цитрусова Дорада Комісія, для відзначення цього багатства стейту, влаштує щороку цитрусовий тижень, під час якого, відбувається посиленний збір очок. Цей рік відзначився особливо великими успіхами в цій ділянці, поскільки Флорида потрапила приготувати 112 мільйонів пачок цитрусів, — помаранчів і грейпфрутів. — Флорида має спеціальний рід помаранчів, званий „валенсія“. Вони принайдні тому, що не мають зерняток і дуже соковиті.

УКРАЇНСЬКЕ

„СВОБОДА“

P. O. Box 346, 81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.

76 Traditional Recipes for TODAY'S LIVING

Price \$1.50.

Get your copy from

„СВОБОДА“

P. O. Box 346

Jersey City 3, N. J.

УКРАЇНСЬКЕ

ПЕРЕВОЗОВЕ БЮРО

В. Е. БОГАЧЕВСЬКИЙ

335 EAST 6th STREET, NEW YORK 3, N. Y. — TEL. OR. 5-2484

ПЕРЕВОЗИ

ДАЛЕКОБІДНИ

УКРАЇНСЬКЕ

ПЕРЕВОЗОВЕ БЮРО

В. Е. БОГАЧЕВСЬКИЙ

335 EAST 6th STREET, NEW YORK 3, N. Y. — TEL. OR. 5-2484

ПЕРЕВОЗИ

ДАЛЕКОБІДНИ

УКРАЇНСЬКЕ

ПЕРЕВОЗОВЕ БЮРО

В. Е. БОГАЧЕВСЬКИЙ

335 EAST 6th STREET, NEW YORK 3, N. Y. — TEL. OR. 5-2484

ПЕРЕВОЗИ

ДАЛЕКОБІДНИ

УКРАЇНСЬКЕ

ПЕРЕВОЗОВЕ БЮРО

В. Е. БОГАЧЕВСЬКИЙ

335 EAST 6th STREET, NEW YORK 3, N. Y. — TEL. OR. 5-2484

ПЕРЕВОЗИ

ДАЛЕКОБІДНИ

УКРАЇНСЬКЕ

ПЕРЕВОЗОВЕ БЮРО

В. Е. БОГАЧЕВСЬКИЙ

335 EAST 6th STREET, NEW YORK 3, N. Y. — TEL. OR. 5-2484

ПЕРЕВОЗИ

ДАЛЕКОБІДНИ

УКРАЇНСЬКЕ

ПЕРЕВОЗОВЕ БЮРО

В. Е. БОГАЧЕВСЬКИЙ

335 EAST 6th STREET, NEW YORK 3, N. Y. — TEL. OR. 5-2484

ПЕРЕВОЗИ

ДАЛЕКОБІДНИ

УКРАЇНСЬКЕ

ПЕРЕВОЗОВЕ БЮРО

В. Е. БОГАЧЕВСЬКИЙ

335 EAST 6th STREET, NEW YORK 3, N. Y. — TEL. OR. 5-2484

ПЕРЕВОЗИ

ДАЛЕКОБІДНИ

УКРАЇНСЬКЕ

ПЕРЕВОЗОВЕ БЮРО

В. Е. БОГАЧЕВСЬКИЙ

335 EAST 6th STREET, NEW YORK 3, N. Y. — TEL. OR. 5-2484

ПЕРЕВОЗИ

ДАЛЕКОБІДНИ

УКРАЇНСЬКЕ

ПЕРЕВОЗОВЕ БЮРО

В. Е. БОГАЧЕВСЬКИЙ

335 EAST 6th STREET, NEW YORK 3, N. Y. — TEL. OR. 5-2484

ПЕРЕВОЗИ

ДАЛЕКОБІДНИ

УКРАЇНСЬКЕ

ПЕРЕВОЗОВЕ БЮРО

В. Е. БОГАЧЕВСЬКИЙ

335 EAST 6th STREET, NEW YORK 3, N. Y. — TEL. OR. 5-2484

ПЕРЕВОЗИ

ДАЛЕКОБІДНИ

УКРАЇНСЬКЕ

ПЕРЕВОЗОВЕ БЮРО

В. Е. БОГАЧЕВСЬКИЙ

335 EAST 6th STREET, NEW YORK 3, N. Y. — TEL. OR. 5-2484

ПЕРЕВОЗИ

ДАЛЕКОБІДНИ

УКРАЇНСЬКЕ

ПЕРЕВОЗОВЕ БЮРО

В. Е. БОГАЧЕВСЬКИЙ

335 EAST 6th STREET, NEW YORK 3, N. Y. — TEL. OR. 5-2484

ПЕРЕВОЗИ

ДАЛЕКОБІДНИ

УКРАЇНСЬКЕ

ПЕРЕВОЗОВЕ БЮРО

В. Е. БОГАЧЕВСЬКИЙ

335 EAST 6th STREET, NEW YORK 3, N. Y. — TEL. OR. 5-2484

ПЕРЕВОЗИ

ДАЛЕКОБІДНИ

УКРАЇНСЬКЕ

ПЕРЕВОЗОВЕ БЮРО

В. Е. БОГАЧЕВСЬКИЙ

335 EAST 6th STREET, NEW YORK 3, N. Y. — TEL. OR. 5-2484

ПЕРЕВОЗИ

ДАЛЕКОБІДНИ

УКРАЇНСЬКЕ

ПЕРЕВОЗОВЕ БЮРО

В. Е. БОГАЧЕВСЬКИЙ

335 EAST 6th STREET, NEW YORK 3, N. Y. — TEL. OR. 5-2484

ПЕРЕВОЗИ

ДАЛЕКОБІДНИ

УКРАЇНСЬКЕ

ПЕРЕВОЗОВЕ БЮРО

В. Е. БОГАЧЕВСЬКИЙ

335 EAST 6th STREET, NEW YORK 3, N. Y. — TEL. OR. 5-2484

ПЕРЕВОЗИ

ДАЛЕКОБІДНИ

УКРАЇНСЬКЕ

ПЕРЕВОЗОВЕ БЮРО

В. Е. БОГАЧЕВСЬКИЙ

335 EAST 6th STREET, NEW YORK 3, N. Y. — TEL. OR. 5-2484

ПЕРЕВОЗИ

ДАЛЕКОБІДНИ

УКРАЇНСЬКЕ

ПЕРЕВОЗОВЕ БЮРО

В. Е. БОГАЧЕВСЬКИЙ

335 EAST 6th STREET, NEW YORK 3, N. Y. — TEL. OR. 5-2484

ПЕРЕВОЗИ

ДАЛЕКОБІДНИ

УКРАЇНСЬКЕ

ПЕРЕВОЗОВЕ БЮРО

В. Е. БОГАЧЕВСЬКИЙ

335 EAST 6th STREET, NEW YORK 3, N. Y. — TEL. OR. 5-2484

ПЕРЕВОЗИ

ДАЛЕКОБІДНИ

УКРАЇНСЬКЕ

ПЕРЕВОЗОВЕ БЮРО

В. Е. БОГАЧЕВСЬКИЙ

335 EAST 6th STREET, NEW YORK 3, N. Y. — TEL. OR. 5-2484